

DECIZIA nr..... din.....
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL, in reorganizare judiciara, CIF x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de AFCM Bucuresti, cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL, in reorganizare judiciara**, cu sediul in x, prin administratorul judiciar, SC x SPRL, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedura in x.

Obiectul contestatiei transmisa prin posta in data de **25.02.2019**, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, comunicata in data **09.01.2019**, emisa de AFCM Bucuresti in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ x, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar de plata in suma de x lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL, in reorganizare judiciara**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente:

Este nejustificata concluzia inspectorilor fiscali potrivit careia ar fi existat un control efectiv exercitat de catre administratorii statutari ai contestatarei asupra cumparatorilor.

De asemenea, societatea subliniaza ca:

- incasarea pretului la un anumit termen facea parte din una dintre ofertele comerciale ale societatii;
- pretul datorat de persoanele juridice nu a fost incasat, intrucat termenul de plata convenit intre parti era de 4 ani, astfel incat scadenta ar fi fost in 2017, iar in anul 2015, contestatara a cesionat parte din creantele nascute din contractele incheiate cu persoanele juridice catre un creditor al sau, x SRL;
- pretul datorat de x a fost achitat la data de 16.01.2014;
- x detine o creanta impotriva x SRL in cuantum de x lei reprezentand drepturi salariale si creanta chirografara, asa cum rezulta din sentinta nr. x pronuntata in dosarul nr. x si sentinta nr. x pronuntata in dosarul nr. x;
- x SRL a efectuat plati in 01.09.2015, 22.10.2015, 03.11.2015, 13.11.2015 pentru contractul nr. x;

- nu prezinta relevanta prezentarea unui inscris emis de Primaria Sector 2 ce face referire la o publicatie de casatorie din 2017 pentru analiza unor acte juridice din august 2013;

- imprejurarea ca doi dintre cumparatori aveau calitatea de salariati nu poate fi de natura sa conduca la concluzia ca acestia controlau x SRL;

- x SRL a devenit asociat al x SRL in anul 2018, ca urmare a implementarii planului de reorganizare confirmat de judecatorul sindic, prin conversia in parti sociale a unei parti din creanta detinuta impotriva contestatarei;

- in ceea ce priveste afilierea dintre persoane fizice, respectiv administratorii statutari ai contestatei si celelalte persoane fizice, societatea considera ca nu sunt indeplinite conditiile legale, respectiv nu exista tranzactii efectuate intre sotii sau rude pana la gradul al III-lea inclusiv;

- in ceea ce priveste detinerea controlului asupra x, acesta este exercitat in cadrul tranzactiilor de vanzare-cumparare de catre asociatii sai si anume: x si domnul x;

- in ceea ce priveste afilierea dintre persoane juridice si persoane juridice, asa cum rezulta din informatiile de ONRC nu exista relatii de afiliere intre acestea si contestatara.

Retinerile organelor de inspectie fiscala cu privire la cumparatorul x, cu care a fost incheiat contractul de vanzare-cumparare in octombrie 2014, sunt fara relevanta.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei si anularea masurii inspectorilor fiscali de a considera contractul de vanzare-cumparare nr. x ca fiind incheiat cu o persoana afiliata.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ x, AFCM Bucuresti a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar de plata in suma de x lei.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza TVA stabilita suplimentar de plata in suma de x lei individualizata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x emisa de AFCM Bucuresti, in conditiile in care argumentele sale nu sunt de natura sa modifice constatările organelor de inspectie fiscala.

In fapt, potrivit constatarilor organelor de control din cadrul AFCM Bucuresti din cuprinsul Raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ x in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, societatea nu a inregistrat in evidenta contabila si fiscala si nici in jurnalul de vanzari, contravaloarea terenului vandut potrivit contractului nr. x (baza impozabila x lei + TVA x lei).

Drept pentru care, AFCM a stabilit in sarcina contestatarei TVA colectata in suma de x lei.

Se retine ca **SC x SRL, in reorganizare judiciara** nu a prezentat in contestatie niciun argument (de fapt si de drept) in legatura cu constatările anterioare. Unica motivatie din contestatie vizeaza anularea masurii inspectorilor fiscali de a considera contractul de vanzare-cumparare nr. x ca fiind incheiat cu o persoana afiliata.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 134, art. 134¹, art.156 si art. 158 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in anul 2014:

“Art. 134 Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.”

“Art. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol. (...)

(6) **Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.** Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.”

“Art. 156 Evidența operațiunilor

(1) **Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.**

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) **Evidențele prevăzute la alin. (1) - (3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile,** inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.”

“Art. 158 Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

(1) **Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156² - 156⁴, la organul fiscal competent,** conform prezentului titlu și legislației vamaie în vigoare.”

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca persoanele impozabile trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice si poarta răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a TVA către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului la organul fiscal competent.

Or, in speta, potrivit constatarilor organelor de control din cadrul AFCM Bucuresti din cuprinsul Raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ x in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, **societatea nu a inregistrat in evidenta contabila si fiscala si nici in jurnalul de vanzari, contravaloarea terenului vandut potrivit contractului nr. x (baza impozabila x lei + TVA x lei).**

Drept pentru care, AFCM a stabilit in sarcina contestatarei TVA colectata in suma de x lei.

Trebuie subliniat ca **SC x SRL, in reorganizare judiciara** nu a prezentat in contestatie niciun argument (de fapt si de drept) in legatura cu constatările anterioare.

Nu poate fi retinuta in solutionarea cauzei unica motivatie din contestatie care vizeaza constatările organelor de inspectie fiscala referitoare la relatia de afiliere dintre aceasta si diverse persoane fizice si juridice, in conditiile in care constatările respective nu influenteaza obligatia societatii de a inregistra in contabilitate TVA colectata in suma de x lei aferenta vanzarii de teren conform contractului de vanzare-cumparare nr. x. De altfel, contestatara nu a prezentat nicio motivatie cu privire la aceasta obligatie de plata.

Drept pentru care, devin aplicabile si prevederile art. 269 alin. (1) si art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“**Art. 269.** - Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) **motivele de fapt și de drept;**

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

“**Art. 280.** - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) **Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**”

De asemenea, pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015:

«**2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept** pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.»

Din dispozițiile legale citate mai sus, rezulta că în contestație trebuie să se menționeze atât motivele de fapt, cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată; cu privire la acest capat de cerere, contestatara nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat vreun articol de lege în apărarea sa.

De asemenea, potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”.

Astfel, având în vedere cele reținute de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei îi revine**. Sarcina probei nu implică un drept al acestuia, ci un imperativ al interesului sau personal, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. x în dosarul nr. x, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termenul (...) în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Drept pentru care, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge** contestația formulată de **SC x SRL, în reorganizare judiciară**, cu privire la TVA în suma de x lei individualizată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x emisă de AFCM București.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul art. 134, art. 134¹, art. 156 și art. 158 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în anul 2014, pct. 2.5 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, art. 269 alin. (1), art. 280 alin. (1), art. 279 alin. 1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE

Respinge contestația formulată de **SC x SRL, în reorganizare judiciară**, cu privire la TVA în suma de x lei individualizată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x emisă de AFCM București.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.